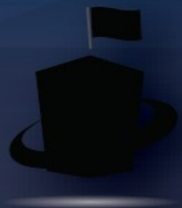
Informimi i njerëzve me dispozitat më të rëndësishme të Agjërimit

Bejtul'Muhaxhirin

Informimi i njerëzve me dispozitat më të rëndësishme të Agjërimit

Publikuesi Origjinal: **Mektebe el-Hima**
Përktheu: **Ebu Usame**
Redaktimi dhe realizimi kompjuterik: **Bejtul'Muhaxhirin**

Me emrin e All-llahut, Mëshiruesit, Mëshirëbërësit!
Falënderimi i takon vetem All-llahut, salatet dhe selamet qofshin mbi zoteriun e pejgamberëve ﷺ, mbi shokët e tij dhe të gjithë ata që e pasojnë deri në Diten e Kijametit.

Agjërimi i muajit të Ramazanit është shtyllë prej shtyllave të Islamit, çdo Musliman duhet ta realizojë këtë shtyllë, ashtuqë t'i plotësohet Islami i tij, e gjithë këtë nuk mundet ta realizojë robi pos duke i ditur dispozitat më të rëndsishme të Ramazanit.

Definicioni i Ramazanit (Seumit)

"El-Seum" në aspektin gjuhësor do të thotë, vetëpërmbajtje nga një gjë, pa marrë parasysh a është ushqim apo pije apo fjalë apo diç tjetër, thotë All-llahu në Kur'an (kuptimi): **"E nëse e sheh ndokënd prej njerëzve (oj Merjeme) thuaji unë kam vendosur (seum) heshtje për hir të të Gjithëmëshirshmit, andaj asnjë njeriu sot nuk i flas".**[1]

E fjala (seum) ka ardhur edhe me kuptimin e vetëpërmbajtjes nga fjalet.

Ndërsa në aspektin fetar do të thotë: Vetëpërmbajtja nga gjërat që e prishin agjërimin siç janë: ushqimi, pija dhe marrëdhëniet intime, nga hyrja e Sabahut (sabahu i vërtetë) deri në perëndimin e diellit, të bashkuar bashkë me nijetin.

1 Surja Mejrem, Ajeti 26.

Gjykimi mbi Agjërimin

Agjërimi i muajit të Ramazanit është shtyllë prej shtyllave të Islamit, dhe është obligim (farz) mbi çdo Musliman, i obliguar me Kur’an, Sunet dhe ixhma të Umetit.

Thotë All-llahu ne Kur’an (kuptimi): **“O ju që besuat, agjërimi u është bërë obligim sikurse që ishte obligim edhe i atyre që ishin para jush, kështu që të bëheni të devotshëm.”** [2]

Po ashtu tha All-llahu (kupimi): **“(Ato ditë të numëruara janë) Muaji i Ramadanit që në te (filloi të) shpallet Kur'ani, që është udhërrëfyes për njerëz dhe sqarues i rrugës së drejtë dhe dallues (i të vërtetës nga gënjeshtra). E kush e përjeton prej jush këtë muaj le të agjërojë...”** [3]

Tha i Dërguari i All-llahut ﷺ: *“Është ndërtuar Islami mbi pesë shtylla: Dëshmia se nuk ka Zot tjetër pos All-llahut dhe se Muhamedi është rob dhe i Dërguar i Tij, falja e namazit, dhënia e zekatit, agjërimi i Ramazanit dhe shkuarja ne haxh.”* [4]

Janë pajtuar të gjithë Muslimanët mbi obligueshmërin e Ramazanit, obligueshmëri mbi çdo Musliman, kush e mohon këtë obligueshmëri ai bën kufr (mosbesim). [5]

2 Surja Bekare, Ajeti 183.

3 Surja Bekare, Ajeti 185.

4 Mutefekun Alejhi.

5 Meratibul-Ixhma, Ibn Hazmi.

Kushtet dhe obligimet e Ramazanit

Nuk është i obliguar Ramazani pos mbi këta persona që i posedojnë këto cilësi:

1. Të jetë Musliman, ndërsa mbi pabesimtarin nuk obligohet agjërimi.

2. Të jetë me mend në kokë (i mençur) të dallojë gjërat, ndërsa mbi atë që ka probleme mendore nuk obligohet.

3. Të ketë arritur biligun (hyrja në pubertet), ndërsa mbi fëmijën nuk obligohet, mirëpo pëlqehet që të agjërojë ashtuqë të ushtrohet që kur të arrijë moshën madhore të mos të ketë vështirësi.

4. Të jetë i shëndoshë, ndërsa mbi të sëmurin nuk obligohet agjërimi, të cilit i shton agjërimi sëmundjen, apo ia ngadalëson shërimin.

5. Mukimi (i cili është në vendin e tij, banues në vendin e tij), ndërsa për musafirin apo udhëtarin nuk është i obliguar agjërimi, mirëpo pëlqehet agjërimi i tij nëse nuk gjen vështirësi.

6. Të jetë rezistent dhe të ketë fuqi për agjërimin e Ramazanit, ndërsa sa i përket atij të cilit nuk ka fuqi për të agjëruar, sikurse ai që është i moshuar shumë, i sëmuri që nuk shpresohet shërimi i tij, gruaja shtatëzënë apo gruaja e cila e ka në gji fëmijën e saj, nëse agjërimi i dëmton fëmijën e saj ose atë, nuk është i obligueshëm agjërimi.

Shtyllat e Agjërimit

1. Nijeti: e vendi i të cilit është zemra, i mjafton të bëjë nijet që të agjërojë që nga dita e parë e Ramazanit për të gjithë muajin e Ramazanit.

2. Vetëpërmbajtja nga gjërat që e prishin agjërimin siç janë: ushqimi, pija dhe marrëdhëniet intime.

3. Koha agjërimit: prej hyrjes së Sabahut (sabahut të vërtetë) e deri në perëndimin e Diellit.

Vlerat e Agjërimit

Ka thënë i Dërguari i All-llahut ﷺ: *"Ai i cili e agjëron Ramazanin me iman dhe duke e shpresuar shpërblimin te All-llahu, i falen dhe fshihen mëkatet e kaluara."* [6]

Nëse e agjëron Ramazanin me iman, duke besuar se agjërimi është obligim prej All-llahut dhe se është i obliguar kryerja e kësaj shtylle, nuk agjëron për të humbur peshën apo për t'u shëruar nga sëmundja, e të tjera arsye të ngjashme si këto, vetëm se e ke realizuar kushtin e parë të hadithit, pra *"ai i cili e agjëron Ramazanin me iman"*.

E nëse e agjëron Ramazanin (ihtisaben) duke e shpresuar shpërblimin te All-llahu, pra nuk e agjëron Ramazanin për syfaqësi, e as sa për të dëgjuar njerëzit për agjërimin tënd, vetëm se e ke realizuar kushtin e dytë të hadithit, pra *"duke e shpresuar shpërblimin te All-llahu"*, e pas realizimit të dy kushteve ti ke

6 Buhariu.

përgëzim nga i Dërguari i All-llahut me fjalën e tij: *“Falje për mëkatet e kaluara”*.

Urtësi prej Ramazanit

Nga agjërimi i Ramazanit burojnë dobi të shumta, e gjithë epiqëndra e urtësis e së cilës All-llahu e bëri për shkak të saj legjitim agjërimin është takvaja (devotshmëria, frika ndaj All-llahut), ashtu siç tha All-llahu në Kur’an (kuptimi): **“O ju që besuat, agjërimi u është bërë obligim sikurse që ishte obligim edhe i atyre që ishin para jush, kështu që të bëheni të devotshëm.”** [7] dhe fjala (ashtuqë) do të thotë: për shkak që ju t’i frikësoheni All-llahut, t’i largoheni gjërave që u ka ndaluar All-llahu nga ato, e të filloni me realizimin e gjërave që u ka obliguar All-llahu.

Gjykimi i lënesit të Agjërmit

Ai i cili e braktis dhe lë agjërimin me arsye nuk ka ndonjë të keqe, sikurse ai i cili e lë përshkak të sëmundjes apo udhëtimit apo të tjera pos këtyre prej justifikimeve.

Ndërsa ai i cili e lë dhe braktis agjërimin pa asnjë arsye sheriatike, i shikohet gjëndja e tij, nëse e ka lëne agjërimin për shkak të përtacisë, apo epsheve për ushqim e pije apo marrëdhënieve intime e të tjera sikurse këto, duke besuar dhe pohuar se agjërimi është obligim dhe që është shtyllë e Islamit,

7 Surja Bekare, Ajeti 183.

ky person është mëkatar i madh, e nëse shfaqet para njerëzve duke ngrënë e pirë gjatë agjërimit, ky person është fasik, i cili e shfaq mëkatin e tij.

Ka thënë Imam Dhehebiu: "Te besimtarët është konstante dhe e pa ndryshueshme, se ai i cili e lë agjërimin pa qënë i sëmurë, apo e lë pa asnjë arsye sheriatike, ky person është më i keq se sa ai i cili bën zina dhe se sa ai i cili vazhdimisht pi alkol." [8]

Ndërsa sa i përket atij të cilit e mohon obligueshmërin e agjërimit ai person është pabesimtar me pajtimin e të gjithë dijetarëve, sepse agjërimi është shtyllë prej shtyllave mbi të cilën është ndërtuar Islami, e ai i cili e mohon agjërimin dhe e lejon prishjen e agjërimit, ai njeri vetëmse e ka prishur aslu dinin e tij.

Ndëshkimi i atij që e prish Agjërimin pa asnjë arsye

E kemi për qëllim me fjalën "Ndëshkim", ndëshkimin në këtë botë, ndëshkimi mbi atë i cili e prish agjërimin pa asnjë arsye.

Ndëshkimi i këtij njeriu është i ndarë nga besimi i tij mbi gjykimin e agjërimit, ai i cili e lë agjërimin, nuk e agjëron pa asnjë arsye mirëpo nuk e mohon obligueshmërin e Ramazanit, dënohet dhe ndëshkohet me kamxhik, apo me burgosje duke ia ndaluar ushqimin gjatë ditës së agjërimit ashtu siç e shef imami (kadiu) që të dënohet prej dënimeve dhe ndëshkimeve, ndërsa ai i cili e braktis agjërimin duke e mohuar obligueshmërin e Ramazanit dhe duke e lejuar prishjen e tij, ky person vritet.

8 Libri Kebair.

Ka thënë shejhul Islam ibn Tejmije: “Nëse e prish agjërimin duke e lejuar prishjen e tij, e ai e di se kjo gjë është haram, ky person vritet, e nëse është fasik (që nuk e mohon obligueshmërin e Ramazanit) mirëpo ha dhe pi para njerëzve, atëher ky person dënohet në varësi të asaj që e shef imami (kadiu).” [9]

Të pëlqyerat e Ramazanit

Gjërat që pëlqehen në Ramazan janë të shumta, mirëpo më të rëndësishmet janë:

1. Syfyri, pëlqehet vonimi i syfyrit deri pak para fillimit të hyrjes së sabahut.

2. Duaja, gjatë agjërimit dhe kur të hyjë koha e iftarit.

3. Shpejtimi i iftarit, menjëher pas perëndimit të diellit

4. Hapja e iftarit me hurma të pjekura dhe të freskëta tek (një apo tre apo pesë e kshtu me radhë) e nëse nuk posedon nga këto hurma, atëherë hurma të thjeshta, e nëse nuk posedon as të thjeshta atëherë le të hapë iftar me ujë.

5. Shtruarja e iftarëve për agjëruesit.

6. Shtimi i veprave nafile siç janë: namazi natës, teravit, leximi i Kur’anit, sadakaja, itikafi (izolimi) në xhami (në dhjetë ditët e fundit) e kështu me radhë.

7. Kujdesi për faljen e namazit me xhemat.

E të tjera që hyjnë në bindjen ndaj All-llahut.

9 Mexhmul Fetava.

Të urryerat e Agjërimit

1. Shpenzimi i kotë e pa hesap, sikurse që është futja e ujit thellë në gojë dhe hundë pa nevojë, shijimi i ushqimit pa nevojë, e kështu me radhë.

2. Lënia dhe braktisja e gjërave që janë të pëlqyera (të Ramazanit) që i përmendëm më lartë.

3. Fjalët e tepërta duke mos e përmendur All-llahun, apo pa ndonjë nevojë, kalimi i natës në argëtim dhe lojë.

4. Edukata e keqe dhe e ulët, siç është zilia, urrejtja, gënjeshtra, fjalët e ndyta, shikimi në harame, e të tjera pos këtyre që janë prej të urryerave (sa i përket gjithë këtyre janë të ndaluara në Islam, mirëpo shpesh herë selefët me fjalën (e urryer) e kanë për qëllim haramin).

Mubahet e Agjërimit

Fjala "Mubah" ka kuptimin: "Sipas së drejtës Islame nuk është e lavdëruar por as nuk është e qortuar"

1. Vonimi i guslit prej xhunubllëkut apo hajdit (zakoneve) apo nifasit (lehonis) nëse pastrohet prej hajdit apo nifasit nuk qortohet nëse e vonon pastrimin deri pas sabahut (pas hyrjes së sabahut).

2. Gjërat që nuk mund të ju shmangeni siç janë: Djersa, pluhuri i rrugës e të tjera pos këtyre.

3. Shijimi i ushqimit për nevojë siç nevojitet gjatë gatimit apo gjatë blerjes apo dhënia ushqim fëmijës etj.

4. Nuhatja e aromave (miskut apo ushqimit)

5. Derdhja e ujit mbi kokën dhe trupin e agjëruesit.

6. Mjekimi (me ilaçe) që nuk arrijnë në stomakun e njeriut, sikurse injeksionet (që nuk përmbajnë ushqim) në muskuj apo në venë.

Gjërat që e prishin Agjërimin

1. Prishja e ndonjë kushti prej kushteve që saktëson agjërimin, përshembull: nëse del nga feja Muslimani, apo bëhet i çmendur i mençuri, apo zakonet dhe lehonia e gruas.

2. Prishja e ndonjë shtylle prej shtyllave të agjërimit, sikurse ai i cili ha dhe pi qëllimisht (ndërsa ai i cili ha apo pi nga harresa, nuk i prishet agjërimi), apo bën marrëdhënie intime, apo nxjerrja e spermës me qëllim (ndërsa nëse bëhet i pa pastër në ëndërr gjatë ditës nuk i prishet agjërimi).

3. Vjellja me qëllim (mirëpo nëse e mund vjellja njeriun, pra nuk e përmban veten, nuk e prish agjërimin).

4. Nxjerrja e gjakut me hixhame, argument për këtë është fjala e të Dërguarit të All-llahut: *“E ka prishur agjërimin ai që bën*

hixhame edhe ai i cili ja bëri këtij hixhamet”. [10] Sa i përket prishjes së agjërimit të atij që bën hixhame është se ai e lë të thithë shishen e hixhames, e përmes kësaj ndoshta i hynë prej gjakut diçka në brendësin e tij, e duke u bazuar në këtë, nëse i bën hixhamet me paisje të ndara, ai nuk e prish agjërimin.

Përfundim: E lus All-llahun që të pranojë prej nesh dhe prej jush agjërimin, namazin e natës, xhihadin e gjithë veprat tjera të mira, e në vitin e ardhshëm të na zë Ramazani nën hijen e Hilafetit Islam, e të na mundësojë çlirimin e Bagdadit, Dimashkit, të na japë fitore mbi të gjithë shtetet laike e demokratike që ta vendosim sheriatin e All-llahut, e t’i lirojmë prangat e vëllezërve dhe motrave tona që gjenden në burgjet e tagutëve, All-llahume amin.

Ndërsa paqja dhe bekimi i All-llahut qoftë mbi Muhamedin, familjen dhe shokët e tij.

10 Sahih Ebu Davudi.

